

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr.239

Dosar nr.2625/2/2012

Ședința publică de la 18 ianuarie 2013

Președinte:	Gabriela Bogasiu	- Judecător
	Simona Marcu	- Judecător
	Liliana Vișan	- Judecător
	Silvia Toma	- Magistrat asistent

&&&

S-a luat în examinare recursul declarat de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor împotriva sentinței nr. 3355 din 21 mai 2012 a Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal s-a prezentat pentru intimatul-reclamant Geambazi Vasile, avocatul Găman Gabriel Dan, lipsind recurenta-pârâtă Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor.

Procedura de citare legal îndeplinită.

Magistratul asistent prezintă referatul cauzei, arătând că recursul este scutit de plata taxei de timbru, fiind declarat și motivat în termen.

Se mai arată că recurenta-pârâtă a depus la dosar, în completarea motivelor de recurs, o cerere intitulată precizări la recurs, precum și note scrise.

Constatând că nu sunt chestiuni prealabile de discutat, instanța apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părții prezente asupra recursului.

Apărătorul intimatului-reclamant solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea ca legală și temeinică a hotărârii instanței de fond, fără cheltuieli de judecată. În completarea concluziilor orale depune la dosar note scrise.

Înalta Curte, având în vedere dispozițiile art. 150 Cod procedură civilă a închis dezbaterile și a reținut cauza spre soluționare.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

I. Circumstanțele cauzei

1. Procedura derulată de prima instanță

Prin acțiunea înregistrată sub nr. 2625/2/2012 pe rolul Curții de Apel București-Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, reclamantul Geambazi Vasile a chemat în judecată pe pârâțul Statul Român prin Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor solicitând instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța în cauză să dispună obligarea pârâtului:

- să emită decizia reprezentând titlul de despăgubire pentru suma de 297.630.000 lei, potrivit raportului de evaluare întocmit în dosarul nr. 22716/FFCC/2010, în 30 de zile de la data expirării termenului de 6 luni, instituit de O.U.G. nr. 4 din 13 martie 2012;

- să plătească penalități în cuantum de 200 lei pentru fiecare zi de întârziere peste data stabilită de instanță pentru emiterea deciziei de către pârât.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat faptul că pârâta Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a refuzat în mod nejustificat să emită actul administrativ aflat în discuție, cu toate că documentația aferentă este completă, iar imobilul pentru care urmează să fie acordate despăgubiri a fost evaluat de către expertul desemnat în cauză de către autoritatea publică.

În opinia reclamantului, neemiterea deciziei într-un termen rezonabil de către pârâta Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor îi produce un grav prejudiciu, iar lipsa mențiunilor legale cu privire la termenul în care există obligația emiterii acestui titlu nu o îndreptățește pe aceasta la tergiversarea nejustificată a soluționării cauzei.

În dovedirea acțiunii au fost atașate la dosar, în fotocopie: Hotărârea nr. 309/19.11.2010 emisă de către Comisia Județeană Ilfov pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor,

raportul de evaluare întocmit de evaluatorul S.C. Business Evaluator S.R.L., dosarul nr. 22716/FFCC/2010.

Pârâta Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a formulat întâmpinare în care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, cu motivarea că nu a existat niciodată intenția de a se tergiversa soluționarea dosarului de despăgubire al reclamantului. Totodată, prevederile O.U.G nr. 81/2007 nu reglementează acordarea dobânzii legale calculată asupra sumelor stabilite cu titlu de despăgubire în cursul procedurii administrative prevăzute de Titlul VII din Legea nr.247/2005.

2. Hotărârea Curții de Apel

Curtea de Apel București-Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, prin sentința nr. 3355 din 21 mai 2012, a admis în parte acțiunea formulată de reclamantul Geambazi Vasile, a obligat pârâta Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor să emită decizia privind titlul de despăgubire aferent sumei rezultate din raportul de evaluare înregistrat la pârâta sub nr. 23285/22.06.2011, la data expirării termenului de 6 luni prevăzut de O.U.G. nr. 4/2012.

Pentru a pronunța o asemenea soluție, prima instanță a reținut următoarele:

Dosarul soluționat prin emiterea Hotărârii Comisiei Județene Ilfov de Fond Funciar nr. 1480/2007 a fost transmis de către Instituția Prefectului Județului Ilfov și a fost înregistrat la Secretariatul Comisiei Centrale sub nr. 22716/FFCC/2010. Acest dosar a fost analizat de către autoritatea competentă în privința legalității respingerii cererii de restituire în natură a imobilului notificat.

De asemenea dosarul a parcurs și etapa evaluării, în acest sens fiind întocmit de către societatea de evaluatori S.C. Fin Control Consulting S.R.L. raportul de evaluare înregistrat la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor cu nr. 23285/R/22.06.2011.

Refuzul pârâtei Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor de a emite în favoarea reclamantului decizia reprezentând titlul de despăgubire este nejustificat, în condițiile în care autoritatea publică nu a probat existența unei imposibilități obiective de funcționare, după cum a susținut în întâmpinare.

În plus, prima instanță a arătat faptul că cererea reclamantului de acordare a penalităților de întârziere este neîntemeiată, deoarece partea are posibilitatea de a solicita, în temeiul prevederilor art. 24 din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, modificată, aplicarea amenzii și acordarea despăgubirilor în cazul în care prezenta hotărâre judecătorească nu este pusă în executare în termenul legal.

3. Recursul declarat de pârâta Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor

În recursul său, pârâta Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a solicitat modificarea sentinței atacate, în sensul respingerii acțiunii reclamantului ca neîntemeiată.

În motivarea căii de atac, încadrată în drept în dispozițiile art. 304 pct. 9 C.proc.civ., recurenta a susținut faptul că hotărârea contestată este lipsită de temei legal.

În dezvoltarea acestui motiv de recurs a fost prezentată de către recurentă situația factuală existentă în speță și au fost formulate următoarele critici de nelegalitate cu privire la hotărârea judecătorească atacată:

3.1. În cauză nu poate fi reținut refuzul nejustificat de soluționare a cererii intimatului-reclamant de acordare a despăgubirilor.

Pe acest aspect, recurenta precizează că prima instanță nu a luat în apreciere faptul că procedura administrativă, reglementată de Titlul VII din Legea nr. 247/2005, este o procedură complexă care cuprinde mai multe etape: a) etapa transiterii și înregistrării dosarelor; b) etapa analizării dosarelor de către Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor sub aspectul posibilității restituirii în natură a imobilului ce face obiectul cererii de restituire; c) etapa evaluării în care dosarul este transmis societății de evaluare în vederea întocmirii raportului de specialitate; d) etapa emiterii deciziei reprezentând titlul de despăgubire; e) etapa valorificării titlului de despăgubire, în condițiile prevăzute de Capitolul V, Secțiunea I din titlul anterior arătat.

În speța de față, au fost parcurse mai multe etape ale procedurii administrative. Astfel, dosarul intimatului-reclamant de acordare a despăgubirilor a fost înregistrat la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor cu nr. 22716/FFCC/2010, a fost verificată legalitatea respingerii cererii de restituire în natura a terenului revendicat de către parte și a fost desemnată S.C. „Fin Control Consulting” S.R.L. în vederea întocmirii raportului de evaluare. Acest

raport a fost înregistrat la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor cu nr. 23285/R/2011, iar la ședința acestei autorități publice din data de 26.05.2011 s-a decis respingerea acestuia și refacerea evaluării imobilului. La data de 09.06.2011 a fost finalizat cel de-al doilea raport de expertiză, însă acesta nu a mai putut fi supus aprobării urmare a faptului că s-a procedat la schimbarea Președintelui Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, iar ședința programată la data de 14.12.2011 nu s-a putut desfășura din lipsă de cvorum.

O altă susținere făcută de recurenta-pârâtă se referă la faptul că prima instanță nu a ținut seama de caracterul colegial al adoptării deciziilor de către Comisie.

Mai precis, recurenta-pârâtă arată că între membrii Comisiei nu există raporturi de subordonare, motiv pentru care președintele nu are un instrument legal pentru a determina votul celorlalți membrii ai Comisiei.

Un alt aspect invocat de recurenta-pârâtă se referă la adresa înregistrată la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor sub nr. 8029/SCFF/09.11.2011 prin care Comisia Județeană Ilfov pentru Stabilirea Dreptului de Proprietate Privată asupra Terenurilor informează cu privire la existența dosarului nr. 9999/94/2011 aflat pe rolul Judecătoriei Buftea prin care se solicită obligarea celor două comisii de fond funciar la transmiterea unui dosar pentru o suprafață de 49,5 ha după autoarea Brabețeanu Eliza.

Ultimul argument invocat de recurenta-pârâtă în cadrul acestei critici se referă la apariția O.U.G. nr. 4/2012 prin care a fost suspendată, până la data de 15.05.2013, emiterea titlurilor de despăgubire, a titlurilor de conversie, precum și a procedurilor privind evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri, prevăzute de Titlul VII din Legea nr. 247/2005.

3.2. Depășirea atribuțiilor puterii judecătorești prin obligarea Comisiei Centrale la emiterea titlului de despăgubire pentru suma stabilită în raportul de evaluare înregistrat sub nr. 23285/22.06.2011.

La acest punct, recurenta-pârâtă arată că prima instanță a reținut în mod eronat faptul că dosarul de despăgubire aflat în discuție a parcurs și etapa evaluării, în condițiile în care raportul de evaluare nu a fost aprobat prin decizia Comisiei de specialitate.

În opinia recurteii-pârâte, raportul de evaluare întocmit în această speță la nivelul anului 2011 poate să nu mai reflecte valoarea de piață a imobilului la această dată, motiv pentru care este necesar, fie să se solicite punctul de vedere al unui evaluator cu privire la valabilitatea

valorii de piață stabilită inițial, fie să se efectueze un nou raport de evaluare care să stabilească o nouă valoare de piață cât mai apropiată de data la care urmează să fie acordate despăgubirile.

Or, prin obligația stabilită de instanța de fond în sarcina Comisiei nu mai poate exista posibilitatea reevaluării imobilului, întrucât este necesar un interval de timp mai mare de 30 zile.

4. Apărările formulate de intimatul Geambazi Vasile

Partea nu a formulat întâmpinare, dar prin concluziile scrise aflate la filele 43-50 dosar a solicitat respingerea recursului ca nefondat și a arătat, în esență, că își însușește considerentele prezentate de prima instanță în sentința atacată.

În concepția intimatului, etapa evaluării imobilului a fost parcursă, iar culpa pentru nefinalizarea procedurii administrative aparține doar Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor.

II. Considerentele Înaltei Curți asupra recursului

Analizând sentința atacată prin prisma criticilor formulate de recurent și a apărărilor cuprinse în concluziile scrise, dar și din oficiu, în temeiul art. 304¹ C.proc.civ., sub toate aspectele, Înalta Curte apreciază că recursul este nefondat pentru considerentele care vor fi expuse în continuare.

1. Argumentele de fapt și de drept relevante

Intimatul-reclamant a investit instanța de contencios administrativ cu o acțiune având ca obiect obligarea recurente-pârâte Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor de a emite decizia reprezentând titlul de despăgubire pentru suma de 297.630.000 lei, potrivit raportului de evaluare întocmit în dosarul nr. 22716/FFCC/2010, în 30 de zile de la data expirării termenului de 6 luni, instituit de O.U.G. nr. 4 din 13 martie 2012.

Prima instanță a reținut corect situația de fapt și a realizat o încadrare juridică adecvată, apreciind că refuzul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor de a finaliza procedura administrativă instituită prin Titlul VII din Legea nr. 247/2005 este unul nejustificat, în sensul pe care art. 2 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 554/2004, modificată, îl conferă acestei noțiuni.

Detaliind problemele de drept deduse judecării și răspunzând la motivul de recurs anterior prezentat, Înalta Curte constată următoarele:

L1. Conform art. 1 alin. (3) din Titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției,

precum și unele măsuri adiacente, despăgubirile acordate în baza Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, vor urma procedura și se vor supune dispozițiilor privind acordarea despăgubirilor din această lege.

Ca atare, acesta este cadrul normativ în baza căruia recurenta Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor procedează la emiterea deciziilor referitoare la acordarea de titluri de despăgubire, conform art. 13 alin. (1) lit. a) din Titlul VII al Legii nr. 247/2005.

Potrivit art. 16 alin. (4)-(6) și (7) din legea anterior arătată:

„(4) Pe baza situației juridice a imobilului pentru care s-a propus acordarea de despăgubiri, Secretariatul Comisiei Centrale procedează la analizarea dosarelor prevăzute la alin. (1) și (2) în privința verificării legalității respingerii cererii de restituire în natură.

(5) Secretariatul Comisiei Centrale va proceda la centralizarea dosarelor prevăzute la alin. (1) și (2), în care, în mod întemeiat cererea de restituire în natură a fost respinsă, după care acestea vor fi transmise, evaluatorului sau societății de evaluatori desemnate, în vederea întocmirii raportului de evaluare.

(6) După primirea dosarului, evaluatorul sau societatea de evaluatori desemnată va efectua procedura de specialitate, și va întocmi raportul de evaluare pe care îl va transmite Comisiei Centrale. Acest raport va conține cuantumul despăgubirilor în limita cărora vor fi acordate titlurile de despăgubire.

(7) În baza raportului de evaluare Comisia Centrală va proceda fie la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie la trimiterea dosarului spre reevaluare.”

În speta de față, prin notificarea înregistrată sub nr. 48 din 30.08.2005 la Comisia Locală Voluntari de aplicare a Legii nr. 18/1991, numita Brabețeanu Rodica, în calitate de moștenitoare a numitului Brabețeanu Adrian, a solicitat constituirea dreptului de proprietate pentru suprafața de 28,5 ha teren agricol, situat în Voluntari, județul Ilfov (filele 123-126 dosar fond).

Prin hotărârea nr. 38 din 15.01.2007, Comisia județeană Ilfov pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor a dispus reconstituirea dreptului de proprietate în favoarea numitei Brabețeanu

Rodica pentru suprafața de 21,7500 ha și înscrierea suprafeței în anexa 30 (fila 132 dosar fond).

Prin hotărârea nr. 1480 din 11.10.2007, Comisia județeană Ilfov pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor a stabilit amplasamentul pentru terenul anterior arătat, acesta fiind nominalizat în anexa 24 d la hotărâre (fila 133 dosar fond).

Prin notificarea înregistrată sub nr. 12442 din 31.07.2009 la Primăria Voluntari, numita Brabețeanu Rodica a solicitat acordarea de măsuri reparatorii prin echivalent pentru terenul aflat în discuție (fila 134 dosar fond).

Prin contractul autentificat sub nr. 4128 din 20.12.2006 la BNP Mircea Anișoara numitul Nicolau Mihnea (moștenitorul lui Brabețeanu Rodica) a cesionat numitului Becali George drepturile sale asupra terenului în suprafață de 28,5 ha ce a aparținut mamei sale (filele 129-131 dosar fond).

Prin contractul autentificat sub nr. 1912 din 02.09.2009 la BNP Mircea Anișoara și Nurciu Mariana, numiții Becali George și Becali Luminița au cesionat intimatului Geambazi Vasile drepturile lor asupra terenului mai sus nominalizat (filele 112-114 dosar fond).

Prin notificarea înregistrată sub nr. 985 din 19.01.2010 la Primăria Voluntari, intimatul a solicitat acordarea de măsuri reparatorii prin echivalent pentru terenul dobândit (filele 105-106 dosar fond).

Judecătoria Buftea, prin sentința civilă nr. 4669 din 25.10.2010 pronunțată în dosarul nr. 9987/94/2010, a admis în parte acțiunea formulată de reclamantul Geambazi Vasile, a obligat pârâta Comisia locală Voluntari de aplicare a Legii nr. 18/1991 să înainteze Comisiei județene Ilfov pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor propunerea de înscriere în anexa 23 a reclamantului cu suprafața totală de 21,75 ha - de pe urma autorilor Brabețeanu Adrian și Brabețeanu Elisa -, a constatat nulitatea absolută a acordului încheiat între pârâții Becali George și Becali Luminița înregistrat sub nr. 6431/11.03.2008 la Primăria orașului Popești Leordeni și a respins capătul de cerere referitor la rezoluțiunea acordului ca neîntemeiat (sentința a rămas irevocabilă - a se vedea filele 9-11 dosar fond).

Prin hotărârea nr. 309 din 19.11.2010 Comisia județeană Ilfov pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor a luat act de sentința anterior indicată și, pe cale de consecință:

- a anulat art. 2 din hotărârea nr. 38 din 15.01.2007 a acestei Comisii, prin care s-a dispus reconstituirea dreptului de proprietate în favoarea numitei Brabețeanu Rodica pentru suprafața de 21,7500 ha și înscrierea suprafeței în anexa 30;

- a anulat hotărârea nr. 1480 din 11.10.2007 a acestei Comisii, în ceea ce privește terenul mai sus arătat;

- a validat propunerea Comisiei locale Voluntari de aplicare a Legii nr. 18/1991 privind înscrierea în anexa nr. 23 de despăgubiri, cu autori Brabețeanu Adrian și Brabețeanu Elisa și titular Geambazi Vasile pentru terenul indicat în sentință;

- a dispus transmiterea hotărârii la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților (a se vedea filele 13-14 dosar fond).

Dosarul de despăgubiri al intimatului a fost înregistrat la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor cu nr. 22716/FFCC/2010, a fost verificată legalitatea respingerii cererii de restituire în natură a terenului revendicat de către parte și a fost efectuat raportul de expertiză de către evaluatorul desemnat de autoritatea publică, respectiv desemnată S.C. „Fin Control Consulting” S.R.L. Acest raport a fost respins de către recurentă care a dispus reevaluarea imobilului de către S.C. „Business Evaluator” S.R.L. La data de 09.06.2011 a fost finalizat cel de-al doilea raport de expertiză, care a fost înregistrat la autoritatea recurentă sub nr. 23285 la data de 22.06.2011 (a se vedea filele 27-60 dosar fond).

Recurenta a precizat faptul că acest ultim raport de expertiză nu a putut fi aprobat, deoarece ședința din data de 14.12.2011 nu s-a desfășurat din lipsă de cvorum.

Înalta Curte apreciază că este corectă concluzia judecătorului fondului în sensul că recurenta nu a probat existența unei imposibilități obiective de funcționare, conform celor arătate în memoriul de recurs.

Mai mult decât atât, instanța de control judiciar reține că, prin întâmpinarea depusă la fond, recurenta a susținut faptul că etapa evaluării a fost parcursă, iar în urma verificării raportului de evaluare înregistrat sub nr. 23285/2011 la nivelul Secretariatului Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor s-a constatat că acesta a fost întocmit în conformitate cu Standardele aplicabile în materie (a se vedea filele 41-44 dosar fond).

Ca atare, poziția exprimată de recurentă în această fază procesuală probează intenția acesteia de a tergiversa finalizarea procedurii administrative prin emiterea deciziei reprezentând titlu de despăgubire în favoarea intimatului.

1.2. Un alt aspect adus în discuție de către recurentă se referă la faptul că între membrii Comisiei nu există raporturi de subordonare, așa încât președintele nu are un instrument legal pentru a determina votul celorlalți membrii.

În opinia Înaltei Curți, împrejurarea că, potrivit art. 13 din Titlul VII al Legii nr. 247/2005, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor funcționează ca un organism colegial, voturile membrilor săi fiind egale, nu poate fi invocată ca argument pentru refuzul de a îndeplini obligațiile legale într-un termen rezonabil. Conducătorul autorității publice avea îndatorirea legală de a organiza activitatea Comisiei într-o asemenea manieră care să asigure respectarea termenului rezonabil.

În acest sens, instanța de control judiciar reamintește faptul că omisiunea legiuitorului de a stabili un termen în interiorul căruia să se deruleze fiecare etapă a procedurii administrative nu poate conduce la concluzia că autoritatea publică este îndreptățită să determine ea însăși acest interval de timp, întrucât este necesar ca deciziile, care reprezintă titluri de despăgubiri, să fie emise într-un termen rezonabil, în sensul prevederilor art. 6 CEDO.

Termenul rezonabil se referă atât la durata procedurilor preliminare, administrative, cât și la timpul necesar finalizării procedurilor judiciare, statul având obligația de a organiza funcționarea puterilor sale în așa fel încât să răspundă acestei cerințe, pentru ca persoana îndreptățită să poată beneficia în mod efectiv de protecția asigurată de art. 6 CEDO.

1.3. Contrar susținerilor recurente, adresa înregistrată la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor sub nr. 8029/SCFF/09.11.2011, adusă ca argument în sprijinul necesității de a întârzia emiterea titlului de despăgubire, nu prezintă nicio relevanță juridică în cauza de față.

În concret, în această adresă se menționează faptul că pe rolul Judecătorei Buzău s-a înregistrat dosarul nr. 9999/94/2011 prin care se solicită obligarea celor două comisii de fond funciar la transmiterea unui dosar pentru o suprafață de 49,5 ha după autoarea Brabețeanu Eliza

În primul rând, după cum rezultă din extrasul de la Arhivele Naționale nr. 37216 din 08.11.2005, numitul Brabețeanu Adrian a deținut în proprietate un teren în suprafață de 28,5 ha, iar numita Brabețeanu Eliza a deținut în proprietate un teren în suprafață de 49,5 ha (filele 206-207 fond).

Ca atare, autorii intimatului au deținut mai multe imobile pentru care au fost întreprinse demersuri judiciare de către moștenitorul acestora, Brabețeanu Rodica.

În al doilea rând, Înalta Curte are în vedere și faptul că documentația cuprinsă în dosarul de despăgubire a fost analizată de

către Comisia Centrală, conform dispozițiilor art. 16 alin. (4) din Titlul VII al Legii nr. 247/2005.

1.4. Instanța de control judiciar apreciază că nici invocarea de către recurentă a dispozițiilor O.U.G. nr. 4/2012 prin care a fost suspendată, până la data de 15.05.2013, emiterea titlurilor de despăgubire nu prezintă relevanță juridică.

Pe acest aspect, Curtea are în vedere faptul că autoritatea recurentă a fost obligată să emită decizia privind titlul de despăgubire aferent sumei rezultate din raportul de evaluare înregistrat la pârâtă sub nr. 23285/22.06.2011, la data expirării termenului de 6 luni prevăzut de O.U.G. nr. 4/2012, desigur astfel cum a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 117/2012.

1.5. Înalta Curte nu poate primi nici ultima critică prezentată în memoriul de recurs care se referă la depășirea atribuțiilor puterii judecătorești prin obligarea Comisiei Centrale la emiterea titlului de despăgubire pentru suma stabilită în raportul de evaluare înregistrat sub nr. 23285/22.06.2011.

În primul rând, instanța are în vedere împrejurarea anterior prezentată la pct. 1.1: Comisia Centrală și-a exercitat atribuția conferită de art. 16 alin. (7) din Titlul VII al Legii nr. 247/2005, în sensul că, la ședința acestei autorități publice din data de 26.05.2011 s-a decis respingerea primului raport de expertiză efectuat în cauză și refacerea evaluării imobilului, ceea ce s-a și realizat.

În al doilea rând, instanța consideră că recurenta nu poate invoca propria culpă (neemiterea deciziei reprezentând titlu de despăgubire în intervalul cuprins între data de 22.06.2011 și data adoptării OUG nr. 4/2012, respectiv 13.03.2012) pentru a justifica pretenția de reevaluare a imobilului, pe motiv că valoarea indicată în raportul înregistrat sub nr. 23285/22.06.2011 nu mai corespunde cu valoarea de piață a terenului litigios.

2. Temeiul legal al soluției adoptate în recurs

Având în vedere considerentele anterior expuse, Înalta Curte, în temeiul art. 312 alin. (1) teza a II-a C.proc.civ. raportat la art. 304 pct. 9 și art. 20 și 28 din Legea nr. 554/2004, va respinge recursul ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII**

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor împotriva Sentinței nr.3355 din 21.05.2012 a Curții de Apel București-Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 18 ianuarie 2013.

JUDECĂTOR,

G.Bogașiu

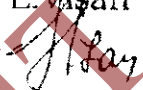
JUDECĂTOR,

S.Marcu

JUDECĂTOR,

L.Vișan

MAGISTRAT ASISTENT,

S.Toma

Red.
Tehnored

L.V.
T.M./4 ex.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO